

Ve smlouvě s knížetem temnoty

Pokud se vám tato ukázka knihy bude líbit, můžete si zakoupit knihu s celým příběhem v angličtině na webových stránkách: www.agapepublishers.com.

Tahle ukázka z knihy je přeložena z webových stránek www.insightsofgod.com se svolením.

Překlad: Lubomír Zimmer 2008

Ilustrace: Pavla Víšková

„Na tomto příběhu je vidět moc přímluvné – opravdové modlitby spravedlivého, jenž „mnoho zmůže“. Za Jeffa se přimlouvali tři křesťané a jejich modlitba byla vyslyšena navrácením jedné ztracené ovce do Božího nebeského ovčince, skrze velmi neobvyklou nadpřirozenou událost.“

Překladatel

„A poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.

Jestliže vás tedy Syn vysvobodí,

budete opravdu svobodní.“

Jan 8:32, 36

Když Ježíš vyučoval svoje učedníky, aby se modlili – „*vysvobod' nás od zlého*“ (Matouš 6:13), tak tím měl na mysli toho *zlostníka* satana (První list Janův 2:13). Ježíš také jmenuje satana, jako knížete tohoto světa (Jan 14:30). Tím, že nazval satana bohem tohoto věku (Druhý list Korintským 4:4) a vládce království ovzduší (Efezským 2:2), učinil tak jeho dokonalou analýzu. I když je satan velmi mocný, jeho nadvláda je omezena na hříšnou část tohoto světa.

V těchto posledních dnech, kdy Bůh vylévá svého Ducha ve veliké míře na svůj lid, satan proti nám bojuje s velikou mocí, snaží se porazit církve a okrást nás o vítězství. Tohle ale neznamená, že se musíme stát jeho obětí, která se bezmocně krčí někde v koutě před tímto podvodníkem. Bible nám jasně říká, že „*Vy jste z Boha, synáčkové, a zvítězili jste nad nimi; neboť větší je Ten, který je ve vás, nežli ten, který je ve světě.*“ (První list Janův 4:4). „*Zákon však přišel proto, aby se rozhojnilo provinění; ale kde se rozhojnil hřích (satan), tam se ještě více rozhojnila milost (Boží láska)*“ (Římanům 5:20). Nikdy se nepříteli nemáme bát, pouze si ho máme být vědomi a tohle vědomí by se mělo obrátit do bodu, kdy začneme chápat, kdo jsme v Ježíši Kristu.

Mnoho mladých lidí je skrze vyučování naočkováno do hlubokých oblastí satanismu. Soudce shledal sedmnáctiletého Seana Sellera vinného z toho, že zabil své rodiče a obchodního úředníka. Ve svém zápisníku, který Sellers nazval „*Kniha stínů*“, napsal: „*Ve jménu Satana, vládce země a krále světa, přikazuji silám temnoty, aby mně propůjčili svoji pekelnou moc.*“ Takovéto detailní a jiné zmíněné informace, byly předloženy během soudního procesu, také byly zmíněny termíny, jako např.: „*kniha stínů*“, „*krvavé smlouvy s ďáblem*“, „*kodex mlčení*“, účast na hraní počítačové hry zvané „*Dungeons and Dragons*“ (Jeskyně a draci), „*Převrácené pentagramy*“, „*nejvyšší kněz*“, „*náboráři*“, metalová rocková hudba a „*hororová videa*“. Soudce vynesl rozsudek smrti a odmítl obhajobu, která namítala, že Sellers si zasloužil milost, protože byl jen „*poblázněné dítě*“ ovlivněné satanistickou vírou.

Autority teď berou výhrůžky vážně, jelikož za několik uplynulých let, bylo odhaleno uctívání satana, při sérii ohavných vražd v zemi. (Pozn. vydavatele: Neteř vydavatele a její manžel, jsou oba dva povoláním policejní detektivové. Pracovali v Delaware a později i v severní centrální části Floridy. Potvrdili převahu satanských rituálních vražd, zneužívání, čarodějnictví a jiných okultně démonických aktivit v trestných činech, na jejichž vyšetřování se osobně podíleli, stejně tak, jako i jiní detektivové, se kterými jsou ve spojení... od posměváčků až po věřící, kteří uvěřili skrze důkazy, týkající se satanské moci, někteří jsou v kontaktu z touhy po pomstě.). Jeden muž usvědčený z vraždy, se policii přiznal, že některé části těla zavražděné ženy, byly použity při sexuálních a kanibalských rituálech zasvěcených satanu. Pochybovat o tom, že satan je aktivní v našem světě znamená zavřít oči před horou důkazů. Podívejte se na stránky novin nebo magazínů. Nástěnky na vysokých školách jsou zaplavovány pozvánkami různých okultních skupin, které se snaží vysvětlit nevysvětlitelné. Tohle ale není jen nějaká hra.

Zapřít realitu a aktivitu satana tak, jak je popsána na stránkách Nového zákona je nepochopení služby Krista na této zemi. Lidé se do boje proti těmto věcem nezapojují jen proto, že „*zvědavost zabila kočku*“. Ukryté duchovní aktivity velmi vysoce intrikují – podobně jako nabitá zbraň. Cíl satana je člověka pohltnout (První list Petřův 5:8), buď skrze strach a nebo lhostejností. Okultizmus je v knihách, filmech a ve světě módy romantizovaný, a když opomineme strach, který budí, jsou všichni lidé k tomuto démonicky přitahováni.

Proutkaři, předpovídání budoucnosti skrze horoskopy; kurzy, ve kterých učí druhé, jak uvalit na někoho prokletí; čarodějové, jasnovidci, kouzelníci, všichni ti, kteří mohou druhého uvést do hypnózy; doptávání se duchů zemřelých při seancích; levitace, ESP; a mnoho dalších podobných aktivit – za tím vším jsou démonické mocnosti. Svět do této fascinující léčky upadá alarmující rychlostí. Podívejte se do svého místního novinového stánku na názvy brožur. Astrologie, reinkarnace, seance – stánky jsou neustále zaplavovány okultními

knihami, které údajně dávají odpovědi na naše problémy. (Pozn. vydavatele – mnohé psychiatrické poradenské linky, „talk show“, které nabízejí psychiatrické nebo tzv. „moudré lidové odpovědi“ na lidské problémy, jako jsou například: „ta druhá strana“; poradci lidí skrze vedoucí duchy; kontakt s důvěrně známými duchy a duchy věštění – mohou být k tomuto seznamu také přidány).

Bible nedělá žádný rozdíl mezi bílou a černou magií. Tohle všechno pochází ze stejného zdroje, jímž je satan! Bývalá královna černých čarodějů v Evropě, která je nyní evangelistkou, Doreen Irving, ve své knize „Freed from witchcraft“ (Osvobození z čarodějnictví) píše: „Když jsem se vrátila do Anglie, trávila jsem svůj čas navštěvováním čarodějnických sdružení. Byla spousta nových a bylo pro mě důležité tyto nové členy povzbuzovat. O krvavých obětech jsme se nezmiňovali – to by v nich způsobilo strach“. Irving dále pokračuje: „Bílé čarodějnice se připojili ke skupině černých čarodějnic a od nich se učily. I když se říká, že bílé čarodějnice nikomu neublíží, mohu vám dosvědčit, že jsem znala bílé čarodějnice, které ublížily. Praktiky zvané „voodoo“, konány černými čarodějnicemi, byly také praktikovány bílými čarodějnicemi, které používají „fith fath“, což je hliněná panenka vytvořená k obrazu osoby, kterou si přejí zranit. Používají se špendlíky na nohy této sošky, aby se způsobila bolest do nohou této osoby. Když někdo přestane mluvit a nebo začne mít bolest v nohou, pak je jistě dosaženo výsledku!“

Televizní herečka Shirley MacClaine by nikdy neprosazovala svoje stylově uhlazené teorie New Age (Nový Věk) tak svobodně, kdyby jen mohla zahlédnout ty lidi, kteří se z těchto spárů New Age snaží osvobodit. Před tím, než tito lidé mohou být vysvobozeni, nastává tuhý boj. Shirleyiny seriály uvedly miliony lidí do hlubokých temných oblastí, kde se nadpřirozeno provozuje bez Ježíše Krista a otevřelo dveře, kterými se většinou jen vstupuje, ale už se jimi nikdo nevrací. Je opravdu jen velmi málo lidí, kteří z této ďáblovy pasti unikly. Miliony lidí jsou kvůli tomuto spoutaní... svázanost hříchem a svazujícími návyky, jako jsou např. – závislost na alkoholu, drogách, kouření nebo sexuální zvrácenosti. Jsou spoutaní nejrůznějšími druhy otroctví, ze kterých potřebují být osvobozeni! Já jsem byl jedním z těchto lidí mezi miliony, byl jsem chycen do oslepujících pastí satana. Byl jsem jeho „ochotnou“ nádobou a tehdy jsem nechtěl být osvobozen.

Bible nám říká: „*Ať se u tebe nevyskytne nikdo, kdo by provedl svého syna nebo svou dceru ohněm, věštec obírající se věštbami, mrakopravec (pozn. překl.: mrakopravec [planétník] = předpovídání budoucnosti skrze planety, tj. skrze horoskopy!) ani hadač ani čaroděj ani zaklí-nač ani ten, kdo se doptává duchů zemřelých, ani jasnovidce ani ten, kdo se dotazuje mrtvých. Každého, kdo činí tyto věci, má Hospodin v ohavnosti. Právě pro tyto ohavnosti Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vyhátní ony pronárody.*“ Deuteronomium 18:10 (CEP).

Satan si přeje, abychom vzestup těchto zlých mocností ignorovali. Hledají jakoukoliv možnost, jen aby mohly kontrolovat naši vládu, církve, školy a celou sociální strukturu. Někteří křesťané tyto věci ignorují, jsou ospalí, nemodlí se, nekárají ďábla a nebojují o vítězství v ponebeských oblastech. Satan je poražen, ale jeho porážka bývá zjevná tehdy, když je konfrontován přímo mocným jménem Ježíše Krista, když křesťané cvičí svoji víru tím, že používají tu nadřazenou nadpřirozenou moc. Satan je již poražen! Ale tohle vítězství musíme uplatňovat. Kristova moc je nadřazená a zvítězila. (Pozn. překl. – Ježíš na kříži zvítězil nad ďáblem a nad všemi mocnostmi temnoty. „*Protož dí Písmo: Vstoupiv na výsost, játe vedl vězně, a dal dary lidem.*“ Efezským 4:8. Také podobně i naše spasení již bylo vydobyto dávno na kříži, ale nestane se pro nás realitou, dokud ho nepřijmeme. „*Tak byl i Kristus jednou obětován, aby vzal na sebe hříchy mnohých.*“ Židům 9:28. Není třeba, aby Kristus znovu umíral pro naše vykoupení ani pro naše vítězství nad ďáblem a hříchem – „**DOKONÁNO JEST**“.)

Jsou pádné důvody, proč Bible tak vážně varuje před čarodějnictvím. Věřte mi, můj život

poukazuje na to, jaké následky mohou nastat, když se tyto mocnosti temnoty zmocní něčího života. Mě tehdy ale myšlenka na křesťanství odradila. Satan je skutečný! Neexistuje žádná neutrální síla. Poté, co jsem začal uctívat satana, jsem následující tři roky žil v duchovním otroctví. Můj život byl jako horská dráha, jednou nahoře podruhé dole. Ach, jak velmi jsem chtěl pracovat pro satana! Bylo mi řečeno, že ve chvíli kdy zemřu, tak se stanu velikým a mocným démonem s mocí ovládat lidi. Možnost mít takovýto dar mě naprosto nadchla. Přál jsem si zemřít co nejrychleji, jen abych se mohl ihned stát tímto mocným démonem. Můj život se stal velmi soustředěný na různá roční období a časy, při nichž dochází k změnám na měsíci. Démoni tato roční období využívají, protože tehdy přitahují všechny svoje následovníky, aby praktikovali satanismus „v koncertní jednotě“. Přináší to více moci do fyzické oblasti. Tyto nesvaté dny pro obětování jsou při slunovratu léta a zimy; začátek léta, jara, zimy a podzimu; Halloween (před-večer Všech svatých), Díkůvzdání, Vánoce a 13. ledna (satanský Nový rok).

I když jsem byl osamocený satanista, byl jsem tak veden, že jsem následoval ty stejné plány, jaké následují satanisté ve skupině. Stále více a více jsem byl zaujatý rituálními oběťmi a spiritismem. Mým největším problémem, na který jsem stále myslel, bylo rozumově si vysvětlit věci, které jsem dělal. Svě dny jsem trávil tím, že jsem se snažil o to, abych se z toho všeho nezbláznil. Občas jsem si přál, abych těmto lžím svého nového boha nikdy nebyl býval uvěřil. To určitě nebylo „nebe na zemi“, byl jsem chycený v satanově pavučině a plánoval jsem si, jak v ní budu žít navěky. V mém srdci se nacházela nenávist vůči tomu, čím jsem se stal a už jsem byl jednou nohou v pekle.

Satan se mi rád ukazoval jako Lucifer... ten, který má moc a autoritu. (Pozn. překl. – Lucifer (Izajáš 14:12) = ranní hvězda (ve smyslu záře). Název „Lucifer“ je použit pouze v Izajáši, to proto, že satan již tímto Luciferem dávno není a nikdy nebude. V Izajáši je satan připodobněn k Babylonskému králi, který byl potrestán pro svou pýchu a domýšlivost.) Řekl mi o své vzpouře proti Bohu a o tom, jakým způsobem svedl anděly. Bible tohle svedení andělů naznačuje v *Janově evangeliu* – „*On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, protože v něm pravda není. Když mluví lež, mluví ze svého vlastního, neboť je lhář a otec lži.*“ Jan 8:44. Závěrem tohoto citátu je to, že on lhal těmto andělům v době svého pádu. Lhal jim, stejně tak, jako později lhal Evě; a podobně dnes lže většině lidí tohoto světa; tak jako lhal mně. Lucifer dokonce věří svým vlastním lžím, svému vlastnímu bludu, že může všechno předvídat. Svým následovníkům tvrdí, že zvítězí. I dnes on a jeho padlí andělé odmítají připustit svoji porážku a bojují v zoufalství. Stále hlouběji jsem zapadal do satanismu. Můj bratr, i jiní moji přátelé, se mě snažili přemluvit, abych s tím přestal. Satan si mě ale používal a ukazoval mi spoustu věcí. Dokonce mi ukázal, jak vyvolat jednoho velmi mocného démona, kterému nikdo nesloužil po staletí. Vyvolat tohoto démona bylo velmi těžké, ale podařilo se mi to. Začal mě vyučovat některým věcem z knihy, kterou zhmotnil. Celá tato věc se zdála velmi skutečná a vzrušující. Získal jsem poznání o tom, proč lidé konají některé věci. Začal jsem vstupovat do velmi úzkého vztahu se satanem. Měl jsem moc a vůbec jsem se nebál. Všechno jsem mu to zobal z ruky.

Řekl mi, že může věci zhmotňovat tak, jak to učinil s tou knihou. Byl jsem tím velmi udiven. Řekl mi, že to ještě nic není, že on má moc přetvoření lidí“.

„Co je to moc přetvoření lidí?“ zeptal jsem se. Odpověděl mi „Mohu přetvořit lidi na zvířata a naopak.“ (Pozn. překl. – Pokud se vám tohle zdá přehnané, pak si vzpomeňte, jak Bůh konal divy před faraónovým lidem i kouzelníci egyptští konali stejné zázraky jako Mojžíš. Mojžíšovy zázraky ale vždy překonaly zázraky kouzelníků; jako např., když had Mojžíšův pozřel hada kouzelníků. Z tohoto je vidět, že ďábel napodobuje Boží věci.)

Začal jsem se smát a vtom mě najednou proměnil v pumu. Byl jsem z toho tak nadšený, že jsem chtěl jít ven a v tomto novém těle si hrát. Podíval jsem se na dveře, ale ty byly zamčené. Chtěl jsem tedy použít sílu myšlenek, ale satan mi řekl, abych uvažoval. Tak jsem

se zamyslel a uvědomil jsem si, že mám stále tu stejnou inteligenci jen jiné tělo. Poté mě proměnil nazpět. Zeptal jsem se ho, jakým způsobem tohle proměňování slouží k budování jeho království... a nebo, jestli to udělal jen z toho důvodu, aby mi ukázal svoji moc. Rozhněval se na mě za to a vyzval mě, abych již nikdy nepodceňoval jeho moc. Řekl mi: „Již nikdy se mi radši nesměj“.

Jinou noc se vedle mé postele zjevila nádherná žena. Měla barvu kůže, jakou mají lidé a také měla i ženské tvary. Jiný duch se jí vznášel nad hlavou, poblíž stropu v místnosti, kde bylo šero. V místnosti byl cítit ledový chlad. Řekla mi, že je bohyně lásky. Slíbila mi, že pokud se jí pokloním a budu ji uctívat, tak mě učiní miláčkem světa. Poklonil jsem se jí. Poté mi řekla, abych přešel přes hořící prkno a pak že se stanu atraktivní pro ženy všude, kde budu. Když jsem procházel ohněm, satan a démoni stáli na druhé straně. Při procházení jsem v jednom okamžiku málem upadl. Když jsem ale ve snaze vyrovnat balanc natáhl svoji ruku, uchopil mě za zápěstí démon, který šel vedle mě. Poté, co jsem dokončil chůzi skrze oheň, stal se démon lásky mým. Ani vlas z mé hlavy nebyl načichlý kouřem. Najednou tato žena vstoupila do mě a v tom jsem pocítil moc sexuální fantazie od hlavy až k patě. Od té doby jsem přitahoval spoustu žen.

Vzpomínám si, že když tahle podivná moc ve mně začala poprvé fungovat, byl jsem v tom ponořený velmi hluboko a myslel jsem si, že se z toho již nikdy nedostanu. Duchové mi řekli, že mě již nikdy neopustí. Bylo mi to už jedno. Byl jsem na cestě k moci a myslel jsem si, že tahle moc je moje vlastní. Neuvědomoval jsem si ale, že si se mnou duchové pohrávají, a že právě oni používají mě.

Uslyšel jsem, jak se dveře mého auta otevřely po pravé straně, Joan váhala. Já jsem ale místo na ni, zíral z okna. Vklouzla dovnitř a zůstala ode mne tak daleko, jak jen to bylo možné. Měla jantarovou barvu očí, ale byly zasmušilé a její vlasy měly sem tam blond proužky. Nebyla to zrovna ta nejkrásnější žena, jakou jsem kdy viděl, ale byla přímá. Předstíral jsem, že si jí nevšímám. Když si toho všimla, tak se na mě ušklíbala. „Co je s tebou?... Já jsem s tebou přece šla nebo snad ne?“ „Jasně kotě, buď v pohodě“ odpověděl jsem a při tom jsem na ni mrkl. Přikývla a poté mi začala otvírat svůj život. „Víš, já jsem čarodějnice“ řekla kategoricky. „Hmm, opravdu?“ odvětil jsem a přitom si myslel „další lež“. Alespoň jednou jsem jí chtěl říci pravdu, ale v té chvíli jsme právě dorazili k mému obytnému přívěsu. Když vcházela dovnitř po schodech, tak jsem si všiml, jak jsou její dlouhé nohy pěkně vytvarované.

„Máš trávu?“ zeptala se. „Skvělej nápad kotě!“ odvětil jsem, přičemž jsem jí jednu podával. Zapálila si ji, když usedala na gauč.

„Tak ty jsi čarodějnice“. Pohleděl jsem na ni s výrazem překvapení. Prsty si pohrávala s malým hnědým váčkem, který visel kolem jejího krku. K mému překvapení, měla nehty nalakované na černo. Oči se jí v té chvíli rozzářily. „To si piš, že jsem. Je to absolutně fantastické. A mám taky nějakou tu moc.“ Rozhodila ruce a smála se. „Všiml sis mých krystalů? Víš i ty mají v sobě moc. Spím pod dekou ve tvaru pyramidy. Dává mi to velmi fascinující sny.“ Ve svém batohu měla malý záznamník. Vytáhla ho a pustila nějakou podivnou hudbu, která sestávala ze zvonů a indických citer. Vůbec se mi to nelíbilo.

„To zní hrozně.“

„Tohle je hudba New Age,“ odpověděla.

„Leze mi to na nervy. Je to jak nějaké hulákání metalové hudby,“ řekl jsem protivně.

„Človče!“ stáhla rty k sobě.

„A heleďme se, tak nám se to nelíbí,“ divně se na mě ušklíbala a začala se strašně chechtat.

„Patříš do místního společenství?“ zeptal jsem se.

„Ne, já o tom jen ráda čtu a některé věci jen zkouším,“ odpověděla.

„Jaké věci?“ zeptal jsem se.

„No... proklínání lidí nenávidím,“ její oči přitom zamrkaly. Podívala se na mě, aby zpozorovala mou reakci, a škrábala se u toho na hlavě.

„Opravdu? A fungovalo ti to někdy?“

„No jasně... pořád to funguje. Chceš jednu?“ a přitom mě nabídla ze své dlaně žluté tabletky. Měl jsem z nich brnivý pocit v žaludku. „Tak takhle to tedy chutná hmm... je to dobrý!“ a dal jsem si další dvě pilulky. Vytáhla potom ještě další dvě, až jsem byl pěkně nažhavenej. Pocit brnění se mi přesunul do rukou a nohou. V té chvíli mě nic jiného, než tento pocit, nezajímalo.

„Příští týden je Halloween. Jsem pozvaná na párty ‚Mrtvé dítě‘ ... chceš přijít?“

„Hmm... ‚Mrtvé dítě párty‘, to tam budete všichni zabíjet dítě?“ zeptal jsem se zvědavě.

„Samozřejmě že ne, ty pitomče... to je jenom název. Moje pitomá matka mě včera řekla, že mě z hlouby duše nenávidí,“ její tvář byla v tom momentě tvrdá jako skála.

„Pořád ještě žiješ doma?“ zeptal jsem se.

„Jo, žít doma je pro mě peklo na zemi. Jaký propad. Bylo by lepší strávit zbytek života ve vězení“. Joan si zapálila další cigaretu a její oči, jako by hleděly do prázdna. Slza se jí začala kutálet po tváři.

„Co se stalo? zeptal jsem se.

„Nic.“

„Jen to řekni, já to pochopím.“

„Tak jo, moje matka mě nikdy nechtěla,“ tvář Joane se křivila bolestí.

„No tak co, která matka kdy opravdu chtěla svoje dítě?“ řekl jsem a přitom jsem se smál. Snažil jsem se jí navodit lepší náladu.

„To ano,“ zašeptala Joan. „Ty to prostě nechápeš... snažila se mě potratit, jak nejlíp uměla. Skákala nahoru a dolů a dokonce se několikrát praštila pěstí do břicha.“

„Ta tvoje matka, to musí být ale pořádná potvora... navzdory její nenávisti jsi ale tady... dokázala jsi to nebo snad ne?“

„Když jsem se narodila, úplně ji to vyděsilo k smrti a ani se na mě nemohla podívat. Proklela mě, ani nevím, proč se mě tedy vlastně po všechny ty roky snažila vychovávat.“ Joan se nekontrolovatelně otrásla.

„To je opravdu hrozný... prázdný... zlý...“, chtěl jsem mluvit, ale přerušila mě svojí ponurou samomluvou. Byl jsem už z jejího smutného příběhu unavený a chtěl jsem něco dělat.

„Moje hnusná matka mi řekla, že se mě i snažila zbavit, ale můj otec jí v tom zabránil,“ přestával jsem jí pomalu naslouchat. Myšlenkami jsem byl někde jinde.

„Dovedeš si to představit?“ pokračovala, „nazvala mě bestií... svou vlastní dceru... bestií. Sedmnáct let žiji v trápení. Mám na mysli opravdové trápení, člověče.“ Pokračovala v řečnění a v rozčilování se – její řeč byla plná klení. Byla čím dál víc naštvaná. Trochu klela a její oči při-tom sledovaly můj obytný přívěs. Oči se jí zaleskly, když se pomalu svlékala.

„To je tady ale horko. Máš zapnutý topení?“ vůbec se za svoji nahotu nestyděla.

„Jen jednu věc, drahoušku, máš ráda sex?“ zeptal jsem se jí. Moji otázku ignorovala a vzala si do rukou noviny a ovívala se jimi, aby se ochladila a přitom řekla: „Tohle je úžasný čas v roce, ten Halloween.“

„Na rozdíl od toho, co ti tvoje matka asi řekla, muž tě netupí, když tě zve do postele. A jestli jsi upřímná, tak přiznáš, že jsem ti tím zalichotil, když jsem tě pozval.“

„Co je v té místnosti?“ zeptala se mě, když se dívala podél chodby.

„To je moje svatyně. Jsem satanista!“ řekl jsem lhostejně.

„Kecáš!“

„Kotě, copak bych ti lhal?“

„Skvělý,“ řekla. Její jantarové oči byly zahalené a skleněné od trávy a prášků. Pozval jsem ji, aby se podívala na můj oltář, vzal jsem ji dovnitř a sledoval ji, jak si vše zvědavě

prohlíží. Nad hlavou zahlédla na stěně zaschlou krev. Ústa otevřela dokořán a na tváři se jí objevil zamračený pohled. Myslím, že když to uviděla, tak na moment couvla. Stál jsem tam a dobíral si ji – „Tak, jak se ti líbí moje svatyně pro satana?“

„Líbí se mi to, parádní!“ byl jsem nadšením a štěstím nervózní a hrubě jsem ji k sobě přitáhl. Její ruka se mi zabořila do tváře dříve, než jsem se jí mohl ubránit. Upadl jsem, chytl jsem se za čelist a zakřičel jsem: „Proč mě fackuješ? To si snad děláš srandu?!“

„To proto, že potřebuješ dostat nafackováno, ty blázne!“

„Kdo si myslíš, že jsi?“ řekl jsem.

„Nejsem k... ty hnusnej pse! Chci odsud pryč! Dostaň mě odsud pryč!“ její oči planuly divokým hněvem. Poté mě ve svém hněvu nakopla do holení kosti a začala mě pěstmi bít po hrudi.

„Já nejsem žádná... ty pitomej pse! Chci odsud ven... ty hnusnej zvratku.“

„Všechny ženský jsou k... ty špinavá... roztrhám tě na kusy,“ to byla poslední věc, než jsem byl naprosto neovladatelný. Dal jsem jí takovou facku, že proletěla celou místností a začala krváčet z pusy. Když jsem uviděl, že krvácí, zapůsobilo to na mě – naprosto jsem ztratil kontrolu a několikrát jsem ji proklel. Vrhla se na mě, chytila mě za vlasy a začala mi je škubat. Duch násilí mě naprosto ovládl. Jednou rukou jsem ji chytil za zápěstí a druhou jsem si třel čelist, byl jsem na ni jak kočka. Byla z toho udivená, zalapala po dechu a poté se mě snažila se sebe setřást. Její oči planuly strachem. Začala křičet, tak jsem jí dal ruku přes pusy. Byl jsem surový... poté byla moje ústa na jejích. Na tu noc nikdy nezapomenu – nikdy. Ale to byl jenom začátek. Byla spousta divných věcí, které jsem se ženami prováděl. Mnohokrát jsem cítil, jak nějaká jiná osoba uvnitř mne mě činí krutým. Cítil jsem proud moci, znamení toho, že nadpřirozená moc je přítomná, zlomyslná moc, která mě téměř udusila a učinila vzduch ledově studeným, jako ledničku. Už bylo příliš pozdě na to, abych se bál. Překročil jsem Boží milost. Cítil jsem, že jsem odsouzený navěky!

„Okultismus“ je definován jako poznání mimo lidské chápání – tajuplné. „*Skryté věci patří Hospodinu, našemu Bohu, zjevné však patří navěky nám a našim synům, abychom dodržovali všechna slova tohoto zákona.*“ (Deuteronomium 29:28 CEP). Bůh odsoudil okultní praktiky již dávno předtím. Když děti Izraelské vešly do zaslíbené země, byly vedeny Bohem k tomu, aby vyhnali všechny domorodce ze země. Tohle nucené vyhnanství se může zdát nefér a zbytečné, ale Bůh nechtěl, aby Jeho lid napodoboval okultní praktiky domorodých Kananejců. „*At' se u tebe nevyskytne nikdo, kdo by provedl svého syna nebo svou dceru ohněm, věštec obírající se věštbami, mrakopravec ani hadač ani čaroděj ani zaklínač ani ten, kdo se doptává duchů zemřelých, ani jasnovidce ani ten, kdo se dotazuje mrtvých. Každého, kdo činí tyto věci, má Hospodin v ohavnosti. Právě pro tyto ohavnosti Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vyhátní ony pronárody. Budeš se dokonale držet Hospodina, svého Boha.*“ (Deuteronomium 18:10-13 CEP). Bylo zřejmé, že tito domorodí lidé byli modláři. Bůh velmi jasně zakázal uctívání jakéhokoliv jiného božství, (Ex 20:3) ale i přesto modlářství přetrvávalo.

Okultní vyučování a praktiky si získaly určitý respekt. Na některých vysokých školách a univerzitách jsou nabízeny lekce okultizmu a čarodějnictví. Tento předmět se dostal na veřejnost a stále více si získává na popularitě. Mnozí sklouznou do okultizmu, protože jsou duchovně na dně. Člověk nemůže existovat v duchovním vakuu. Buďto bude mít Krista a nebo satana, ale nebude mít nikdy prázdnou duši. Spousta křesťanů je naprosto v nevědomosti o existenci démonů. Mnoho křesťanů opustilo bitevní pole a dali je nováčkům, mezitím, co odešli za věcmi tohoto světa. A proto může satan jednoduše oklamat lidi jako jsem byl já, když jim tvrdí, že on jednoho dne vyhraje... a že Ježíš při svém návratu na tuto zem prohraje. Když se někdo dívá na bezmocnou církev a na veliké probuzení zkaženosti, není těžké si myslet, že zlo je v převaze. Víme ale, že ďáblové mohou udělat pouze to, co jim člověk dovolí. Já jsem chtěl být na straně vítězů, tak jsem se stal důvěřivcem, který ochotně skočil

d'áblovi na lep. Byl jsem oklamán, když jsem měl smlouvu se satanem, která mě málem připravila o můj věčný život. Opravdu jsem věřil tomu, že jsem překročil Boží mantinely milosti, ale znovu jsem se mýlil.

Zjistil jsem, že náš nebeský Otec je tak milostivý, jemný a odpouštějící, že se rozhodl nadpřirozeně zasáhnout do scény a změnil moje záměry. Zjistil jsem, kdo že to má opravdu kontrolu nad celým vesmírem a k mému překvapení – to nebyl satan, ale právě Pán Ježíš Kristus, kterému patří to vítězství. Také jsem rychle zjistil, že díky krvi prolité Ježíšem Kristem, může milost našeho Otce v Nové Smlouvě (Zákoně) zahrnovat do sebe někoho jako jsem já.

Nikdo nepochopí, jak jsem se tehdy cítil, den po svém vysvobození, když jsem našel tahle slova v Bibli „*Vypléním též kouzly z tebe, a planetářů nebude v tobě.*“ (Micheáš 5:12 KR) „*A vyplienim čary z tvojej ruky, ani nebudeš mať viacej planetárov*“ (Micheáš 5:12 Roháčkův). Slzy mě tehdy zaplavily, když jsem to četl. A poté, když jsem četl v Novém zákoně (Zjevení 18:23) o soudu, který přichází na čaroděje. Tohle slovo „čarodějnictví“ v Řečtině znamená „očarovat skrze drogy“ – tohle je hnutí dnešních mladých lidí. („čarovné nápoje“ CEP) Dábel je všeho toho otcem. (Pozn. vydavatele: Tohle je také součástí „obchodu s děvčaty“ a zacházením s ženami v Asii a východního falešného náboženství. Mnoho muslimských manželů kontroluje svoje ženy skrze lektvary a čarodějnictví.) Pokud se tomuto nezabrání, způsobí to pád našeho národa. Udělal jsem svoji část, abych odkryl pravdu. Proto říkám svůj příběh zde, v této knize. Je pravdou, že jsem byl osamoceným satanistou, naše země je naplněná mladými satanisty a stále více jich je chyceno do satanova království každý den.

Ach církvi, probud' se a uvědom si, že Kristus vás pomazal větší mocí, než je ta satanova. Běžte kupředu, beze studu, beze strachu s tím mocným Mečem Ducha a ve jménu Ježíše. Buďte vítězni.

Tehdy mě bylo osm roků, v noci 30. dubna 1966, (Walpurgis noc) večer před svátkem prvního máje, což je tradiční čas pro pohanské svátky, které zahrnují uctívání démonů, čarodějnictví a orgie. Anton La Vey ze San Franciska prohlásil tohle datum jako „1 anno satanas“. Tohle reprezentuje první rok poté, co prý satan „získal nazpět svět“. Satanisté musí datovat svoje aktivity z tohoto stejného data. La Vey založil první církev satana v Americe, která je zproštěna daní. La Vey si oholil hlavu a začal nosit černý oblek, podobný kněžským oblekům. Nechal zhotovit svůj obraz, na kterém měl černou kápi s šarlatovou podšívkou. Často k tomu nosil klobouk a kord v holi. Samozřejmě, že jsem nevěděl, jaký tento muž bude mít na mě vliv později, když mi bylo kolem dvaceti let. Jeho knihy se pro mě staly velmi důležitým studijním materiálem.

Anton La Vey ospravedlňuje spoustu aktivit – od chamtivosti a chtíce, až po znásilnění, muče-ní a vraždu, to vše skrze jedince, kteří nemají s církví satana žádný kontakt. Já, podobně jako i mnoho jiných lidí, jsem si koupil Satanskou bibli, od La Veye. Popisuje vše – od obchodování s děvčaty, až po rituální lidské oběti. La Vey popisuje magii, jako „změnu v situacích nebo událostech v souladu s vůlí jedince, která by se za použití normálních metod nedala jinak změnit.“ La Vey dává definici formy jakékoliv magie prováděné lidmi: „Není žádný rozdíl mezi „bílou“ a „černou“ magií, než v upraveném pokrytectví, viny zbavené spravedlnosti a sebeklamu „bílých“ mágů v klasické náboženské tradici, kde je „Bílá“ magie provozována z nesobeckých dobrotivých a „dobrých“ záměrů, zatímco „černá“ magie je používána pro svůj vlastní vzestup, osobní moc a „zlé“ záměry. Nikdo na této zemi, kdo se zabýval okultní četbou, metafyzikou, jógou a nebo jakýmkoliv jiným pojetím „bílého světla“, se takovýmito věci nezabýval bez toho, aby mu nešlo o jeho vlastní uspokojení ega a osobní moci, jako svého cíle.“ Celá pointa je v tom, že nezáleží na tom, co člověk dělá, pokud tak činí v souladu s jeho motivem. Ať už jsou prý skutky dobré, či zlé, jsou v takovém případě přijatelné. To je ten důvod proč člověk, který se dostal pod moc jeho učení, v okamžiku kdy

cítí, že byl zraněn a chce se pomstít, to může svobodně učinit i na úkor druhých. Tohle může znamenat i vraždu, která je tímto kompenzována, jak tvrdí La Vey. Tak například v jedné z kapitol nazvané „Při volbě lidských obětí“ říká: „A proto máte veškeré právo je (symbolicky řečeno) zničit, a pokud vaše proklínání způsobí jejich skutečné úplné zničení, pak se radujte, protože jste byli nápomocni při zbavení tohoto světa škodlivého hmyzu! Pokud taková vaše radost z takového úspěchu někoho zneklidňuje, nejste mu nic dlužni! Takový má být pošlapán pod nohy! Kdyby si lidé vždy museli převzít důsledky za své skutky, přemýšleli by o nich dvakrát.“ Tato slova se mi vyrývala do mého vědomí a svědomí, vyhlížejíc na optimální podmínky, abych je uskutečnil. Byli někteří lidé, kteří mě stáli v cestě, a já jsem se jim chtěl pomstít. V noci jsem seděl a plánoval jsem svoje hrozné činy, smál jsem se přitom jako šílenec, až do ranního rozbřesku. Někdy se stávalo, že tohle zlo, které bylo hluboko v mém těle a duši, ustoupilo a já jsem na okamžik znovu miloval tento život. Ale tohle byly pouze krátké okamžiky, poté ve mně znovu tohle zlo jakoby vybuchlo a učinilo ze mně znovu zvíře.

O mém životě bylo rozhodnuto a nemínil jsem ho změnit. Byl jsem osamělý satanista a měl jsem krevní smlouvu s ďáblem. Myslel jsem si, že můj osud je navěky zpečetěn, neboť Ježíš Kristus se stal předmětem rouhání při mých rituálech; vzpoura a hřích naprosto kralovaly v mém životě. Nemyslel jsem na to, jestli jsou tyto démonické věci dobré nebo špatné. Moje mysl se zabývala jen tím, jak se zalíbit mému tělu a moje svědomí bylo vypálené, jak žhavým železem. Zakusil jsem všechno, co si jen člověk dokáže představit. Zlí duchové byli moji přátelé. Moje srdce se stalo ledově chladným, bez jakýchkoliv přirozených pocitů. Moje mysl byla zvrhlá a lidský život ztratil svoji posvátnost a cenu. Byli lidé, kteří mě opravdu vadili. Chtěl jsem je zničit. Satanská bible umožňovala někomu v takovém postavení, v jakém jsem byl já, aby strožil úklady proti svým nepřátelům. La Vey napsal: „Blázniví psi jsou hubeni, a daleko více potřebuje být zahuben člověk, který si pohodlně vede jalové řeči a chová se nesmyslně! Je jednoduché jen říct „Tak co! Tito lidé jsou nedostatečně chráněni, takže mě nemůžou zranit“. Ale pravda je taková, že kdyby se jim naskytna příležitost, zničili by vás. Když se člověku, který byl proklet, přihodí nějaké zlo, má na tom ten, který tohle prokletí vynesl, plnou zásluhu. Ale pokud se tak nestane, pak jakékoliv neštěstí, které se prokletému přihodí, bude pravděpodobně zvažováno jako dostatečný trest“.

Zabít a zničit, to bylo to, na co jsem neustále myslel. Zápolil jsem o pád a zničení mých nepřátel. „Jednoho dne se jich všech zbavím!“ – to bylo moje tajemství, o kterém jsem věděl jen já a satan.

Ke konci třech uplynulých let se mi satan zjevil, aby mi řekl, jak porazí Ježíše, když přijde podruhé na tuto zem. (On skutečně věří tomu, že při bitvě u Armagedonu zvítězí!) Řekl mi: „Moje doba nastala a já pozdvihnu svoje pouto s člověkem. Já jsem Lucifer, což znamená „světlo“. V tomto Novém věku přinesu svoje veliké světlo světu. Tento svět mě nazývá Knížetem Temnoty. Já jsem Kníže Světla...“ Přerušil jsem ho uprostřed jeho vášnivého proslovu a řekl jsem mu, že určití lidé mě rozčilují již po tři roky, a že s nimi chci teď jednat. Řekl mi „Synu, to je méně důležité než to, co tady děláme. Staráš se jen o hrstku lidí, zatímco my mluvíme o zástupech.“ Mě nezajímaly jeho zástupy, chtěl jsem pouze tento škodlivý hmyz poslat do jiné dimenze. „Nebudu dělat nic, dokud se s nimi nezačne jednat.“ Zastavil se ve svém vyučování mě a řekl mi přesně, jaké rituály mám provést, co a jak mám udělat. Řekl mi, abych pracoval s čarodějnictvím, voodoo a černou magií. Dal mi velmi detailní instrukce, jak to mám provést. „Nevolej mě nazpět, dokud to neuděláš“ řekl satan.

Byl jsem celý nadšený z toho, až tyhle rituály provedu. La Vey hovořil o těchto rituálech v Satanské bibli. Také částečně vysvětlil rituál lidské oběti: „Užití lidské oběti v satanském rituálu neznamena, že je oběť zabita, aby se ‚uspokojili bohové‘. Oběť je zničena pouze symbolicky, skrze začarování a nebo prokletí, což v zápětí vede buďto k fyzickému, mentálnímu a nebo emociálnímu zničení ‚oběti‘ způsobem a prostředky, které již mágovi přičíst nelze.“

Zabralo mi celé dva měsíce, abych udělal to, co mi satan řekl, že mám udělat. Jedna z hlavních věcí, která se v nadpřirozené oblasti vyžaduje, je poslušnost cestám satana. S použitím čarování jsem ho přivolal nazpět. „Dobrá Jeffe, vykonal jsi tu práci?“ zeptal se mně. „Ano pane!“ Požádal mě tedy, abych mu to ukázal v duchovní oblasti, což jsem mu tedy ukázal. Dábel mi řekl, že je ohromen tím, že mi to zabralo jen dva měsíce. Řekl mi: „Takového člověka, jako jsi ty, jsem nenašel již po spoustu let. Budeš mocně použit v mém království.“ Cítil jsem se dobře, když mi byla řečena taková lichotivá slova. Řekl mi, že ještě není čas, ale že mám počkat, až bude měsíc v úplňku. K tomu mělo dojít za tři týdny. Řekl mi, že tito lidé zemřou přesně tak, jak jsem mu to ukázal v duchovní oblasti. Po uplynutí jednoho týdne jsem kontaktoval jednoho mého přítele, který byl členem jednoho společenství, a pozval jsem ho i s jeho přáteli na párty. Plánoval jsem oslavu smrti těchto lidí.

Uplynul druhý týden. Byl pátek večer, prosinec roku 1987; nějaká přítomnost vstoupila do místnosti. Posadil jsem se, otevřel oči a uviděl, že to je Ježíš Kristus, který stojí u mojí postele. Stál tam ve velmi silném světle, měl na sobě bílé roucho se zlatou páskou, které mu sahalo až po spodní část nohou. Jeho vlasy byly bílé jako vlna a Jeho oči planuly jako ohnivé uhlíky, a přece jsem v nich našel soucit. Vypadal velmi mocně. Byl to Bůh nahánějící hrůzu. Jeho intenzivní podstata vzbuzovala v mé duši zdravou hrůzu. Vzpomněl jsem si, že někde v Bibli se mluví o tom, že „bázeň Boží je počátek moudrosti“. „Jeffe, potřebujeme si trochu promluvit,“ řekl Ježíš. Když jsem na Něj hleděl, řekl jsem: „My si nemáme mezi sebou co říct... nemluvíme spolu!“. Můj hlas byl velmi studený a krutý. Chtěl jsem opět ulehnout a obrátit se k Němu zády, ale před tím, než jsem to stačil udělat, tak na mě ukázal prstem. Tehdy jsem uviděl jizvy na jeho ruce... ty otisky tam stále byly! Podíval jsem se do Jeho obličeje a uviděl jsem v nich veliký hněv. Jeho oči teď byly krvavě červené; ale i uprostřed Jeho hněvu, byl stále úžasný. Začal jsem se třást strachy. Snažil jsem se to třesení zastavit; ale nemohl jsem, protože každý nerv v mém těle byl ovlivněn Jeho přítomností. Je to hrozná věc upadnout do rukou Živého Boha. Ježíš mi řekl: „Musím ti něco říct!“ (Stal se ze mě divoch, bezohledně brutální, takže nejtěžší věc pro mě byla, být v Přítomnosti takové Božské Svatosti. Cítil jsem se černě, špinavě, plný vzteku, chtíče a divokých vášní...) Ježíš pokračoval v řeči: „Přivedu do tvého života ženu, která ti ukáže satanovo území způsobem, jakým ho vidím já – ona v tom také byla. Naučil ses to vidět tím tvrdým způsobem, ale Já tě to naučím vidět svým způsobem.“ Jeho hlas pronikl do myšlenek a až ke kosti. Najednou můj pokoj zmizel a ukázala se veliká obrazovka. Bylo to jako nějaké vidění. Ukázal mi na ní moji minulost a poté moji budoucnost, jak by to vypadalo, kdybych pokračoval v mém následování satana. Ježíš mi řekl, že kdybych vykonal ten rituál a ti lidé, které jsem tak hrozně nenáviděl, by zemřeli, tak jak jsem to viděl v duchovní oblasti, pak bych byl odevzdaný satanu navěky a nikdy bych již neměl žádnou naději na vstup do nebe. Řekl mi: „Tuto noc ti dávám na vybranou, buď život a nebo smrt, duchovně. Pokud si zvolíš žít tím životem, jakým teď žiješ, zestárneš a budeš velmi bohatý člověk; ale duchovně budeš nic.“ Když vyslovil to slovo „nic“ dotklo se mě to hluboko uvnitř a bolelo mě to, protože takto jsem se cítil po celý život – že jsem „nic“. Neměl jsem žádné opravdové kamarády a cítil jsem, že se po mně vozí, dokonce mě i zneužívali. Začal jsem plakat a nemohl jsem s tím přestat. Neplakal jsem již spoustu let. Od té doby, kdy jsem vstoupil do satanova království, byly tohle moje první lidské emoce a pocity. Stal jsem se nelidský, bez jakýchkoliv pocitů, které charakterizují lidskou bytost, jako jsou: lítost, laskavost, slitování. Stal jsem se krutým, s necitelností pro utrpení a dokonce jsem v utrpení nacházel libost, když jsem ho někomu mohl způsobit.

Ježíš pokračoval: „Jeffe, satan tě podvedl a lhal ti a já ti podrobně ukážu, jak ti lhal.“ Jako kdybych se díval na nějaký televizní program, mně Ježíš ukázal každou ohavnost, kterou jsem udělal, od roku 1981, (Ježíš má nebeské kamery!) Poté jsem viděl rok 1980, kdy jsem odevzdal svůj život Ježíši Kristu. Ukázal mi všechno, co já a On máme společného. Byl to nádherný život. Nevěděl jsem, že mi schází, až do tohoto okamžiku. „Jeffe, porovnej si tyto

dva životy. Máš zdravý rozum, který z těch dvou je lepší ve tvých očích? Ty si vyber – život a nebo smrt. Byl jsi nešťastnější, když jsi Mi sloužil, když jsi druhým dával Ježíše? Proč se tvé srdce tak zatvrdilo, že chceš lidi zatratit? Chceš způsobit zničení a trápení.“ V té chvíli mě zaplavilo slitování a já jsem začal plakat jako dítě. Ježíš mi sloužil celou noc. Plakal jsem a brečel v pokání a cele jsem se Mu odevzdal. „Pane, třikrát jsem se pokoušel dostat se ven, ale nemohl jsem to udělat“. Ježíš mi řekl: „Jeffe, povedu tě k ženě, která ti ukáže jak a bude tě vyučovat o království temna ve světle, v kterém to vidím Já. Poznáš to způsobem, jakým to vyučuje Bible... a nikoliv způsobem jakým jsi to zakusil. Pokud uděláš ten rituál proti těm lidem, tak zemřou. Já to nemohu zastavit. Ani satan to nemůže zastavit, jakmile to uvedeš do činnosti. Ty jsi ten jediný, kdo to může zastavit.“ (Poznámka vydavatele: Bůh a satan dopouští to, co my dopouštíme... podívejte se na to, jak naše volby a skutky svobodné vůle, mohou buďto prosadit dobro a nebo zlo! Ježíš řekl, že tomu nemůže zabránit! Proč? Možná že právě proto, že neměli nikoho, kdo by se za ně modlil, což by mohlo zabránit, aby byli zabiti skrze čarodějnictví – spousta lidí je pod prokletími a to zahrnuje i křesťany! Pamatujte na to, že Bible praví, že Bůh Otec a Ježíš předali autoritu na zemi ČLOVĚKU! Smlouva, kterou udělal Jeff se satanem, porušitelná byla. Byl spasen ještě předtím, než se stal satanistou a nejméně tři lidi se za Jeffa přimlouvali. Ale kdyby Jeff zabil tyto lidi, prolil by v této smlouvě se satanem krev jiných – což je poslední oběť jiných lidských obětí ve smlouvě se satanem.) „Pokud tento rituál vykonáš, pak ve chvíli, kdy zemřou, budeš odevzdaný satanovi na věky! Dokonce i skrz celou věčnost. Nebudeš mít již nikdy žádnou naději na to, abys někdy prošel Mými dveřmi. Budeš bez jakékoliv naděje, aby ses kdy stal Mým dítětem. Pokud Mně dáš svoje srdce tento večer, pokud si zvolíš Mě, postarám se o to, abys prošel. Dávám ti tento večer na vybranou, komu chceš sloužit.“ Poté mi ukázal svoji slávu. To bylo něco nádherného! Řekl mi, že v Jeho Království mohu také něco znamenat a mohu se znovuzrodit a poté bude moje jméno zapsáno v Beránkově knize života. Tahle zkušenost je v mém srdci navěky vytištěna. (Pozn. překladatele: To, že ho Pán vede k nějaké ženě je něco, co udělal podobně v případě apoštola Pavla, když ho přivedl k muži plnému Duchu svatého, který na něho vkládal ruce a ukázal mu cestu života. – Potřebujeme v Božím království jeden druhého.)

Na druhý den jsem věděl, že moje svatyně musí být rozebraná. Jenom za knihy jsem dal patnáct set dolarů a také tam bylo mnoho kazet a nahrávek. Musel jsem také odstranit obrácený kříž a všechny okultní předměty. Zlomil jsem svůj nůž, který jsem používal na oběti, to co jsem nemohl spálit, jsem pohřbil a prosil jsem Boha, aby je nikdo nikdy nenašel. Na dvorku za domem jsem vykopal velikou jámu, a všechny ty věci jsem polil benzínem a olejem; ale ať už jsem se snažil jakkoliv obětní oltář nechtěl shořet. Zavolaal jsem svého bratra a řekl jsem: „Tyhle věci musíme dnes spálit“. Pot mi tekla po tváři, jako kapky deště. Tričko a hlavně záda jsem měl úplně promočené.

Sam řekl: „Určitě, rád přijedu a pomůžu ti“. Nevěděli jsme ale, co nás čeká. Mluvil se mnou mnohokrát a snažil se mně to vše vymluvit. V té době do církve nechodil a žil životem bez Boha. Snažili jsme se to tedy rozbít sekerou, ale namísto toho jsme rozbili sekeru. Bouchal jsem do toho vším, co jsem měl, ale nic nefungovalo. Polili jsme to ještě více benzinem a olejem a zapálili. Když to konečně vzplanulo, z kouře se vyvalil odporný zápach, který vítr nesl kilometry do dálky. Pohřbili jsme i popel z věcí, které jsme spálili. Satan se mě pokoušel zastavit. Když jsem vzal tu knihu, kterou položil na můj oltář, řekl mi: „Pokud s tím okamžitě přestaneš, tak ti odpustím“.

„Ne! Viděl jsem všechno, co nabízíš. Bez stínu pochybnosti vím, že Ježíš Kristus je lepší“. Ruce jsem měl upocené, když jsem tu knihu trhal na malé kousky a začal ji pálit. Satan mě vyzval, řekl mi, že jsem tohle neměl dělat.

„Ty stupidní blázne! Za to, co děláš s mými věcmi, tě zabiji“.

„Satane, ty jsi lhář! Ježíš je mým Pánem, a ne ty!“

To bylo velmi smělé. Začal jsem se k Bohu modlit o pomoc. Myslel jsem na to, že jsem připraven střetnout se s tím, co mě čeká, rozhodl jsem se udržovat ten Kristův oheň v plamenech. V myšlenkách jsem si představoval tu nádheru Ježíšovy slávy. Jeho Božskou Moc. Jeho Božské milosrdenství. Už Ho nikdy znovu neopustím. On je Autorem a dokonavatelem mojí víry.

Zprávy o hrozném rostoucím zabíjení, rituálech čarodějů a satanských kultech jsou stále častější. Poté, co vzrušující obětování dobytka, prasat, psů a koček přestává; krvelační hledači jsou zataženi do ještě temnějších oblastí lidských obětí.

Nedávno nám jedna paní na modlitebním shromáždění řekla, že její děti našly na začátku jejich ulice znetvořeného jelena. Jelen byl částečně stažen z kůže a chyběla mu jedna noha. Další pátrání odhalilo kamenný oltář v jedné zalesněné oblasti, kde se konaly oběti. Čarodějnictví má veškeré prostředky satana k dispozici; ale my máme veškeré prostředky nebe k dispozici, s mocí Boží za námi, okolo nás a uvnitř nás.

Jednáme se zlem, které přesahuje všechno, co jsme o něm doposud věděli. A pouze veliké duchovní probuzení, dané Ježíšem Kristem, může otevřít oči duchovně slepým a slabým a jen tohle může osvobodit zajaté. Kristus vykoupil lidstvu právo ke svobodě svou **Vlastní Krví**. On je ospravedlněním pro všechny, kteří věří, skrze víru v Jeho prolitou Božskou Krev. Takto věřící nemůže být z ničeho obžalován, a proto mu tohle dává, dokonalý pokoj s Bohem. Já jsem jedním z těch požehnaných, který přežil satanovo království temnoty a navrátil se k Ježíši Kristu, jsem vykoupený Jeho Krví a vysvobozen Jeho Mocí. Miliony lidí si libují v jámě svých klamů, neschopni najít vysvobození, protože dělníků je v našich dnech málo. Ježíš řekl: „*Žeň je jistě veliká, ale dělníků málo. Proto proste Pána žně, ať vypudí dělníky na svou žeň.*“ (Lukáš 10:2). Jak pravdivé je v našich dnech... miliony jsou chyceny do nástrah toho zlého. Těch málo, kteří platí tu cenu, aby mohli být zajatí vysvobození, jsou téměř vyloučeni z řad církevního systému a jsou nazváni „výstřední podivní“.

Jak smutné tohle je. Jsem zvědavý, co náš Pán řekne v soudný den, až uvidíme ty miliony vhozených do propastí, jen proto, že tito dělníci nevyšli, aby konali práci vysvobození a osvobodili tak zajaté. Proto se přimlouvejme velmi horoucně v Duchu a bojujme proti mocnostem a knížatstvům temna tohoto světa a proti duchovním zlostem vysoko v povětrí. Když vidíme, jak je Amerika infikována okultismem; jsou křesťanští pracovníci vystaveni dvojímu úkolu. Jeden je osvětlit a varovat, ten druhý je radit a pomáhat těm, kteří mají potřeby. Jelikož okultismus je věcí náboženství, její léčbu nenajdete v psychiatrii ani v žádné psychoterapii. Lidé, kteří se oddali démonickému vlivu, se stávají jeho terčem a jsou jím trápeni. Vysvobození přichází pouze od Krista. Osoba může skrze víru a podřízení se Bohu (díky tomu, co Pán Ježíš Kristus dokázal na Golgotě) přemoci všechny mocnosti temnoty.

Pro tento účel se Syn Boží zjevil, aby ničil skutky ďábla. Slovo Boží nám ukazuje, že Kristus již temné mocnosti satana přemohl: „*A obloupiv knížatstva i moci, vedl je na odivu zjevně, triumf slaviv nad nimi skrze něj.*“ (Koloským 2:15 KR). Ježíš Kristus již učinil podívanou z mocností temna, když je vedl všem na odiv skrze dílo, které vykonal na kříži. Myšlenka oloupení je oči-vidně vítězství, které Kristus vydobyl na kříži. Zlí duchové jsou zbaveni své moci. Jsou jeho poraženým nepřítelem; satan s veškerou svojí mocí – i všichni možní nepřátelé. Musíme vyvyšovat vítězství Ježíšovo. Skrze kříž nás všechny uvedl do slavného vítězství.